

Martin Mortensen
Vinterfortællingens hemmelighed
332 sider
Brændpunkt

Der er noget dejligt ydmygt over indianerfortællinger, hvis det bliver gjort godt. Hvis forfatteren sætter sig i læserens sted, samtidig med at han øser af en viden, som han helt sikkert skal have oparbejdet gennem år. Alene af den grund, at en indianerkultur har et helt andet forhold til tid, universets love, åndelighed og enkel livsførelse end mange af vi almindelige læsere.

Den kunst kan forfatteren her. Alene navnene. No Name, Buffalo turns Eagle, Horse Dropping Lejren, Duck River, Red Pipe Woman, Seven Visions, vi synes at være i det vilde vesten og alligevel bestemt ikke. Der var oprindeligt intet vildt vesten over smukke indianere der med egen visdom og kultur forsøgte at overleve mod alle tænkelige odds og derved blev nødt til at udvikle evne for det dramatiske liv.

Bue, mørkere brun, lændeklæder, jovist vi er sammen med indianerne, en kultur der gik foran os.

Læs bogen og nyd for en stund at være i en anden verden. Uden en masse teknologiske hjælpemidler og videnskabelig ekspertise, der skal opklare mord ved hjælp af IT hurtige biler. Men hvor udfordringerne bliver løst ved snarrådighed og kontakt med hjertet, enkelhed og ordinær krigslist.

Læs hvordan det var engang, ja næsten på en anden planet, for længe, længe siden.